

se med skattereformen, hvor de sagde, at man skulle have en omlægning væk fra så store personskatter og over til miljøskatter osv. Da tog man en grundlæggende diskussion om, hvad de retfærdige beskatningskilder er.

Det gør man ikke her. Man ved nemlig godt, at man ikke har at gøre med en populær beskatningskilde, og man ved såmænd nok også godt, at man ikke har at gøre med en retfærdig beskatningskilde. Så det, man stiller op som sin hovedpointe, er, at det vil koste 6 mia. kr. at afskaffe lejeværdi af egen bolig. Hvis man ser så rent skematisk på det, tænker man selvfølgelig ikke på, at de 6 mia. kr. kommer i omløb og bliver brugt til andre ting og skaffer indtægter andre steder, f. eks. til statskassen. Det ser man helt bort fra. Det er en helt isoleret betragtning over, hvad lejeværdi af egen bolig indbringer netop nu.

Ministeren sagde, at regeringens politik har skabt ekstra værdier for boligejerne på 100 mia. kr. Jeg skyndte mig at skrive det op, for jeg synes, det var noget af et postulat fra regeringens side. Jeg må nok sige, at det er lidt flot, at folk får at vide, at når deres bolig er steget i værdi, skyldes det regeringens politik siden 1993.

Nej, sandheden er selvfølgelig, at de stigende priser på huse er kommet på grund af et rentefald, som nok ikke kan tilskrives regeringens politik, og på grund af den omlægning af kreditforeningslån, der er blevet mulig.

Forslagsstillerne til lovforslag nr. L 7 har jo derfor fuldstændig ret i, at det overhovedet ikke har noget med regeringens politik at gøre. Hvis regeringens politik isoleret set var ført ud i livet og folk ikke havde haft muligheden for at omlægge kreditforeningslån, havde situationen for boligejerne været markant forringet.

Det er derfor alene en gunstig rentesituation, der har muliggjort omlægning af kreditforeningslån, der igen har betydet lavere boligomkostninger for de enkelte boligejer, der har gjort, at vi ikke er endt i en meget, meget gal situation.

I skattereformen fra maj 1993 var det jo tanken, at rentefradragsretten skulle begrænses, og at boligejerne så skulle have en kompensation, men det er Dansk Folkepartis opfattelse, at den kompensation, man gav boligejerne, langtfra er svarende til det, som man har svækket rentefradragsretten med. Hvis vi nu accepterer en højere ejendomsskat på grundlag af en højere lejeværdi af egen bolig, er den kompensation, man havde tænkt sig i sin tid, jo fuldstændig væk.

Når nu regeringspartierne i de forskellige ordførertaler her i dag – jeg har hørt det både fra ministeren og fra hr. Per Kaalund – har gjort så meget ud af de historiske elementer, og da vi diskuterede standardfradrag for et øjeblik siden, var det jo historiske elementer helt tilbage fra 1971, der var hovedargumentet for, at man ikke i dag kunne røre ved standardfradraget, kunne man også spørge: Hvad er der blevet af regeringens løfte om at holde boligejerne skadesløse? Hvad er der blevet af regeringens løfte om, at boligejerne skulle have fuld og hel kompensation for det svækkede rentefradrag?

Hvis ikke man nu gør noget på dette område, må regeringspartierne sande, at løfterne fra skattereformens start er helt væk, og så har vi bare endnu et element i rækken af flere, som taler for, at regeringens mange løfter i forbindelse med skattereformens indførelse i maj 1993 er taget ud af den blå luft; de findes ikke længere.

Derfor vil jeg bare anbefale, at regeringen spiller ud med nogle andre ting over for boligejerne, hvis den overhovedet skal holde de løfter, den kom med i forbindelse med skattereformen.

Dansk Folkeparti kan naturligvis støtte en afskaffelse af lejeværdien af egen bolig.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Ordføreren for forslagsstillerne til lovforslag nr. L 7 om ændring af ligningsloven, fru Kirsten Jacobsen, har ordet.

Kirsten Jacobsen (FP):

Det har været interessant at høre alle mulige og umulige undskyldninger for, at lejeværdi af egen bolig er et gode, som befolkningen skal være glad for, at det er en rimelig skat, som man kan begrunde sagligt, sagligt, sagligt!

Det er virkelig morsomt. Jeg ved ikke, hvordan skatteministeren ville have det, hvis der blev stillet en gul mursten frem på en tallerken til morgenmad, en rød til frokost og en hullet til aftensmad. Så ville der ikke gå ret lang tid, før det ville være svært for formanden at konstatere, når skatteministeren ville have ordet, for så ville han være usynlig, når han vendte siden til. Det er det, man kan få, hvis man skulle leve af mursten, oven i købet selv om det gjaldt værdistigningen på mursten.

Sådan er det også for boligejerne, og de mennesker, som skatteministeren står heroppe og taler om – men han lader det lyde, som om det gælder alle boligejerne i Danmark, 1 million – er